

[Honoró]

Selvfølgelig er mænd og kvinder, fordi de begge er mennesker, lige, men samtidig med at de er lige, fordi de er mænd og kvinder, er de forskellige, og de må derfor have ret til at udfolde sig i overensstemmelse med deres køns typiske forskelle.

Mølgaard (DR):

Arbejdsministeren har unægtelig misfortolket mit første indlæg noget, når han mener, at vi i retsforbundet er enige i lovforslagets indhold. Jeg beklager at have givet anledning til en sådan misforståelse ved ikke at have udtalt mig klart nok i første omgang, men det, der er sagen, er, at vi er enige i ønskeligheden af, at der skal skabes større ligestilling.

Vi tror såmænd også på en vis portion god hensigt i dette, men vi må sige, at det går som i en visesang fra 1930'erne, at det skulle være så godt, men så blev det faktisk skidt for fru Larsen. Det advarer vi imod, og vi finder, at alle gode kræfter bør samles om det at skabe ligestilling ad de veje, der nu engang findes, hvis der kan skabes politisk flertal for det eller udviklingsmønsteret ad anden vej kan ændres.

Retsforbundet er et ligeretsparti. De mange, mange uligheder, vi har, vil vi sted efter sted virke for at bryde ned med alle de midler, vi har eller kan skabe, f. eks. et politisk flertal. Arbejdsministeren og regeringen bør ikke være i tvivl om vor vilje til at realisere vore politiske idealer ved at stemme os frem her i salen. Ligestilling mellem ejere og lejere, ligestilling mellem jordløse og store jordbesiddere, ligestilling mellem organiserede og uorganiserede partipolitisk set, ligestilling mellem konkurrenceerhverv og monopolvirksomheder på alle de områder, hvor de sidste i dag sidder på udbytningsret. Regeringen bør være forvisset om, at vi vil arbejde for ligestilling med alle politiske midler, men vi nægter at medvirke til psykologisk forførelseskunst som den, der er lagt op til med disse pæne forslag. Vi nægter at lukke øjnene for de reelle virkninger af dem. Gid regeringen ville sætte ind på ligeret i det danske samfund på alle de områder, hvor den faktisk kunne udvirke noget ad politisk vej.

Disse lovforslag skal der nok være nogle der falder næsegrus for, men det får de unægtelig også på tuden for. Helt galt går det dem, når de glemmer, hvor lidt regerin-

gen gør på andre områder, hvor den faktisk kunne gøre noget.

Kurt Hansen (VS):

Først til fru Inge Fischer Møller, som kommenterede mine venlige bemærkninger til arbejdsministeren og mente, at disse bemærkninger kunne danne et godt udgangspunkt for udvalgsarbejdet om disse lovforslag. Jeg vil lige gengive essensen af de bemærkninger, som jeg kom med til arbejdsministeren, og som var, som mine bemærkninger altid er til arbejdsministeren, nemlig venlige.

Det, der var hovedindholdet i det, var, at det var et tilsyneladende demokratisk skær, der skulle lægges over de forskellige EF-initiativer og i denne forbindelse dette EF-direktiv. Jeg vil bede fru Inge Fischer Møller om at lægge mærke til ordet »tilsyneladende«. Det var netop dette ord, jeg forsøgte at understrege i hele min argumentation i ordførertalen.

Arbejdsministeren nævnte, at regeringen – jeg går ud fra, at det var regeringen, når der blev sagt »vi« – var enig i en række af de ting, som jeg nævnte der burde gøres noget ved, hvis der skulle skabes en reel lighed.

Jeg mener, at det er nogle flotte bemærkninger, arbejdsministeren kommer med, og der er en lang række eksempler på og understregninger af, at man faktisk igennem forskellige lovinitiativer herindefra er gået i den stik modsatte retning.

Lad mig nævne EFG-uddannelserne, hvori der klart lå nogle tendenser til en kønsudligning i forbindelse med tilgangen til en række erhverv, som traditionelt regnes for at være mandsarbejde. Men hvad gør socialdemokratiet? De lader sig stemme ned på spørgsmålet om EFG-lønnen. De gør det ikke til noget synderlig stort problem, men accepterer blindt at blive stemt ned. Hermed er man med til at ødelægge de muligheder, der her var for at udligne et kønsopdelt arbejdsmarked. Hvad gør man for at sikre det nødvendige antal praktikpladser for EFG-eleverne? Ja, man gør næsten ikke noget. Man udvider en lille bitte smule inden for den offentlige sektor, men det forslår som en skrædder i bageriet.

Når den praktiske virkelighed ser ud, som den faktisk gør, er det, vi ikke har så meget